

N = liczba obrotów silnika wykazana w okresie obrachunkowym przez urządzenie pomiarowe w setkach tysięcy obrotów;

b) zainstalowane i oplombowane przez dostawcę liczniki czasu pracy silnika — wysokość opłaty oblicza się według wzoru:

$$P \times t \times 0,7 \text{ zł,}$$

w którym:

P = moc znamionowa silnika w kW,

t = liczba godzin pracy silnika wykazana przez licznik czasu.

§ 2. Przy poborze energii elektrycznej w jednostkach gospodarki, uspołecznionej (pkt V c taryfy rolniczej dla oświetlenia, napędu i grzejnictwa określonej w § 1) przez przewoźne zespoły silnikowe przyłączane bezpośrednio do sieci niskiego napięcia oraz przez silniki przyłączone do instalacji odbiorczych nie zaopatrzonych w liczniki, o ile takie silniki (zespoły silnikowe) posiadają:

a) zainstalowane i oplombowane przez dostawcę urządzenia do pomiaru ilości obrotów silnika, a znamionowa synchroniczna liczba obrotów silnika na minutę wynosi 1500 — wysokość opłaty oblicza się według wzoru:

$$P \times N \times 0,45 \text{ zł,}$$

w którym:

P = moc znamionowa silnika w kW,

N = liczba obrotów silnika wykazana w okresie obrachunkowym przez urządzenie pomiarowe w setkach tysięcy obrotów;

b) zainstalowane i oplombowane przez dostawcę liczniki czasu pracy silnika — wysokość opłaty oblicza się według wzoru:

$$P \times t \times 0,4 \text{ zł,}$$

w którym:

P = moc znamionowa silnika w kW,

t = liczba godzin pracy silnika wykazana przez licznik czasu.

§ 3. W razie dokonywania rozliczeń za pobraną przez silniki energię elektryczną w oparciu o urządzenia mierzące ilość obrotów lub czas pracy silnika należy przy sporządzaniu zestawień statystycznych ilość pobranej energii elektrycznej obliczać dzieląc wysokość pobranej opłaty przez stawkę: zł 0,78 dla indywidualnych gospodarstw rolnych (pkt V b taryfy określonej w § 1), zł 0,45 dla jednostek gospodarki uspołecznionej (pkt V c taryfy określonej w § 1).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Zadrzyński

85

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 stycznia 1960 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Skorocice” obszar o powierzchni 7,70 ha, położony w miejscowości Skorocice, w gromadzie Skorocice, w powiecie buskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi wąwóz skalny wraz ze stromymi zboczami, zbudowany ze skał gipsowych, graniczący od strony wschodniej, północnej i zachodniej z gruntami wsi Skorocice, a od strony południowej z zabudowaniami tejże wsi. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 4000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska roślinności stepowej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie, niszczenie lub uszkodzenie roślin,

b) pasanie zwierząt gospodarskich i koszenie trawy,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) zaorywanie, niszczenie gleby, wydobywanie skał,

e) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

f) polowanie, chwytywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

h) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocił